

Nr 431.

Av herr **Nylander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående anslag till utrikesförvaltningen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 50 angående vissa anslag till utrikesförvaltningen föreslås bl. a. att med indragning av svenska beskickningen i Rumänien lägga dess verksamhetsområde under beskickningen i Prag, detta i enlighet med ett förslag framlagt av en av de den 7 oktober 1927 av Kungl. Maj:t tillkallade sakkunnige för utredning om ändringar i utrikesförvaltningens organisation.

Som av ovannämnda proposition framgår, hava emellertid vägande invändningar mot indragning av ovannämnda beskickning anförts. Sålunda hava tvenne av nyssnämnda sakkunnige påpekat, att det ur politisk synpunkt vore av stor vikt att i Bukarest bibehålla en representant, som hade tillfälle att på nära håll följa utvecklingen i sydöstra Europa. Men även ur kommersiell synpunkt bör ett bibehållande av beskickningen enligt deras uppfattning vara väl motiverat. Till denna ståndpunkt ansluta sig också de i denna fråga hörda näringsorganisationerna nämligen Jernkontoret, Sveriges allmänna exportförening, Stockholms handelskammare, handelskammaren i Göteborg och Skånes handelskammare.

Jag vill erinra om hurusom bl. a. från nyssnämnda organisationers sida framhålles, att det under de osäkra förhållanden, som ännu äro rådande i sydöstra Europa, är en nödvändighet för de svenska köpmän, som driva handel på dessa stater, att hava tillgång till myndigheter, som kunna med auktoritet åtaga sig deras sak, och att exportmöjligheterna på dessa länder äro av den art, att ett försvagande av representationen där närmast vore att betrakta som ett missgrepp. Under åberopande av näringsorganisationernas enhälliga avstyrkande av beskickningens i Bukarest indragning anser sig icke heller kungl. kommerskollegium kunna förorda en sådan åtgärd. Jag vill i detta sammanhang erinra om att siffrorna för handelsomsättningen mellan Sverige och Rumänien visserligen ännu icke äro vidare betydande, men detta har bl. a. sin orsak i att Rumänien i flera år lidit under ganska svåra ekonomiska förhållanden, i vilka dock numera en förbättring synes hava inträtt genom bl. a. en faktiskt stabiliserad valuta och livligare affärsverksamhet. Möjligheterna ur svensk exportsynpunkt torde därför nu te sig ljusare, en sak som ytterligare bekräftas av vissa redan avslutade större affärer och planerade nya, vilka äro av den art, att en beskickning där är

och blir till verklig nytta. Utan ett konstaterande av detta hava f icke heller de tillfrågade näringsorganisationerna så enhälligt tillstyrkt beskickningens bibehållande.

Visserligen måste man påfordra den största sparsamhet inom statsförvaltningen, och det är därför först sedan jag funnit skälen för ett bibehållande av beskickningen i Bukarest vara av verklig välgående art, som jag med detta framlägger förslag om dess bibehållande. Även med en sådan anordning komma ju lyckligtvis kostnaderna för vår utrikesförvaltning, såsom redan av Jernkontoret, Sveriges allmänna exportförening och Stockholms handelskammare i deras yttrande framhållits, icke att te sig på något särskilt sätt höga i jämförelse med andra med Sverige jämställda länder.

På grund av vad jag ovan anfört får jag därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta bibehållandet av svenska beskickningen i Bukarest och anslå härför erforderliga medel.

Stockholm den 28 februari 1928.

Erik Nylander.